

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Zilai János ügyvéd által képviselt felperesnek dr. Balogh Zolt ügyvéd által képviselt alperes ellen vállalkozói díj és járulékai megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. február 21-én kelt 25.G.41.750/2005/16. számú ítélete ellen az alperes által 17. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 100.000 (Egyszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes - az alperes megrendelésére - az ... Irodaház épülettechnikai, automatikai rendszere kiépítésének megvalósítására vállalkozott 59.900.000 forint vállalkozói díj ellenében. A felek megállapodása szerint a megrendelő részteljesítéseket elfogad és kifizet. A felperes az alperes által 2003. december 8-án leigazolt munkákra nézve kibocsátotta a ... sorszámú számláját bruttó 8.750.000 forint összegről, amelyet az alperes nem egyenlített ki, ezért 2004. február 23-án kelt levelében felhívta a ki nem fizetett számla teljesítésére, továbbá a ... sorszám

alatt kibocsátott számla alapján 395.291 forint tőkésített kamatkövetelés megfizetésére.

A felperes 2005. augusztus 25-én benyújtott keresetében 8.750.000 forint és kamatai vállalkozói díj és a korábban kibocsátott ... sorszámú számla késedelmes teljesítése miatt 395.291 forint tőkésített kamat és járulékai megfizetésére kérte az alperes kötelezését a Ptk. 389., 242. és 301. §-ai alapján. Az alperes ellenkérelmében a kamatigényt tekintve vitatta fizetési késedelmét, és a felperes késedelmes, hiányos és hibás teljesítésére hivatkozással kérte a kereset elutasítását. Előadta, hogy a ... Kft., mint fővállalkozó az alperessel, mint alvállalkozóval kötött szerződést, és a felperes hibás teljesítéséből eredően 5 millió forint vállalkozói díjat vont le az alperes számlájából. A felperes 7 millió forint nettó számlakövetelésével szemben az alperes 6.894.834 forint erejéig beszámítási kifogást terjesztett elő, amelynek összetevői: a fővállalkozó által levont 5 millió forint, az alperes részéről állított hibás tervezés folytán 1.447.320 forint többletköltség, az építési terület szolgáltatásaira elszámolt 248.659 forint, továbbá 198.855 forint biztosítási díj.

A felperes a beszámítási kifogás elutasítását kérte, hivatkozása szerint az ... Irodaházban vállalt munkákat befejezte, az általa elkészített műszaki berendezések működőképesek.

Az elsőfokú bíróság 2007. április 23-án kelt 19. sorszámú végzésével kijavított 16. sorszámú ítéletében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 8.750.000 forintot, s ennek 2001. január 7. napjától számított, továbbá 395.291 forint tőkésített késedelmi kamatot, s ennek 2003. december 27. napjától számított, a rendelkező részben írt mértékű késedelmi kamatait, valamint 1.000.000 forint perköltséget. Az alperes beszámítási kifogását elutasította. Határozata indokolásában tényként megállapította, hogy a felmerült garanciális hibákat - a felek egyező előadása alapján - a felperes kijavította, így hibák nélkül működik a felperes által elkészített berendezés, az alperes ellenkérelméhez csatolt felszólító levelek pedig nem alkalmasak arra, hogy igazolják, az alperes miért nem fizette meg a felperes által jogosan kiállított számla összegét. Az alperes beszámítási kifogását megalapozatlannak találta. Megállapította; nem kétséges, hogy a fővállalkozó 5 millió forintot levont az alperes vállalkozási díjából, azonban nem nyert bizonyítást, hogy ez a levonás jogszerűen történt, és mennyiben áll összefüggésben a felperes követelésével. Nem találta beszámításra alkalmasnak az alperes állított tervezési hibával kapcsolatos ellenkövetelését sem, mert álláspontja szerint a vállalkozási szerződés nem tartalmaz rendelkezést arra nézve, hogy 230 voltos vagy 24 voltos motorokra kell tervezni a vezetékeztést. A felek közötti vállalkozási szerződés alapján pedig megállapította, hogy a biztosítási díjjal kapcsolatos 198.855 forintot, valamint az építési terület szolgáltatásai tekintetében felszámított 248.659 forintot az alperes a végelszámolásnál jogosult levonni. Az elsőfokú bíróság a fentiekből következően a kereset szerint marasztalta az alperest, arra is figyelemmel, hogy nem volt vitatott; a felek között 2003. december 8-án felvett jegyzőkönyvben foglaltak alapján az alperes a részteljesítést elfogadta és kijelentette, hogy a

felperes nettó 7 millió forint részszámla benyújtására jogosult. A felperes tőkésített kamatkövetelését is alaposnak ítélte.

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben annak megváltoztatásával elsődlegesen időelőttiesség miatt, másodlagosan a beszámítási kifogás helyt adásával kérte a kereset elutasítását. Az első fokú eljárásban előadottak megismétlésén túlmenően arra is hivatkozott; az a körülmény, hogy a felperes jogosult volt részszámla benyújtására, nem jelentette azt, hogy a számla automatikusan kifizetésre kerül, mivel a vállalkozási szerződés 4.3. pontja felülvizsgált számlaösszegekről rendelkezik, amely a szerződés 9.5. pontjának egybevetésével akként értelmezhető, hogy a számla vagy részszámla kifizetésére akkor kerül sor, ha azt az alperes, de elsősorban a generálkivitelező felülvizsgálta, ilyen elismerésre azonban nem került sor. Ha az alperes mindezek ellenére köteles lenne a követelés megfizetésére, ez esetben a hibás és késedelmes teljesítés folytán az alperes jogosan tartja vissza a felperes követelését.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyására irányult.

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a döntéshez szükséges tényeket feltárva helyesen állapította meg a tényállást, és a jogszabályoknak megfelelő, megalapozott határozatot hozott.

A Ptk. 389. §-a szerint vállalkozási szerződés alapján a vállalkozó valamely dolog tervezésére, elkészítésére, feldolgozására, átalakítására, üzembe helyezésére, megjavítására vagy munkával elérhető más eredmény létrehozására, a megrendelő pedig a szolgáltatás átvételére és díj fizetésére köteles. A Ptk. 397. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik; a díj - ha jogszabály kivételt nem tesz - a vállalkozás teljesítésekor esedékes.

A megrendelő díjfizetési kötelezettsége akkor válik esedékessé, amikor a vállalkozó teljesít, a létrehozott dolgot a megrendelőnek átadja, vagy a szolgáltatás átadását szerződésszerűen felajánlja. A felek szabadon megállapodhatnak a vállalkozói díj kifizetésének a módjáról.

Nem volt vitás a perben, hogy a felperes részszámla benyújtására volt jogosult. A keresetlevél mellékletét képező F/3 sorszám alatti okirat egyértelműen igazolja, hogy a peres felek 2003. december 8-án az ... Irodaház épületében helyszíni bejárást tartottak, és ennek eredményeként jegyzőkönyvben rögzítették, hogy a szerződés szerinti műszaki tartalom elfogadásra került, és az alperes által igazolt készségi fok alapján a felperes a 2003. december 5-én kelt nettó 7 millió forint részszámla benyújtására jogosult. A felperes e jogosultságát az alperes a következő kijelentésével is megerősítette: „Jelen teljesítést igazoló jegyzőkönyv aláírásával megrendelő a teljesítést igazolja, és a fent részletezett tartalmú és

összegű számlát befogadja." Ebből következően a perbeli részszámla vonatkozásában az alperes díjfizetési kötelezettsége beállt, a felek a részszámla teljesítését harmadik személy nyilatkozatától nem tették függővé.

Az alperes az első fokú eljárásban nem hivatkozott arra, hogy a perbeli részszámla kifizetésére akkor kerülhet sor, ha azt a fővállalkozó felülvizsgálta, ezért a fellebbezésben foglalt ezen előadása már nem vehető figyelembe, mert a Pp. 235. §-ának (1) bekezdésében írt rendelkezések értelmében, a fellebbezésben új tény állítására, illetve bizonyíték előadására csak akkor kerülhet sor, ha az első fokú határozat meghozatalát követően jutott a fellebbező fél tudomására.

A beszámítási kifogás alaptalanságát tekintve helytállóan állapította meg az elsőfokú bíróság; nem nyert bizonyítást, hogy az alperes vállalkozói díjából történt 5 millió forint összegű levonás bármilyen összefüggésben állna a felperes perbeli követelésével, ezzel szemben tény - a felek perbeli nyilatkozata szerint -, hogy a vállalkozási szerződés tárgyát képező berendezések hiba nélkül működnek (25.G.41.750/2005/6. és 7. számú jegyzőkönyv). A perbeli bizonyítékok helyes mérlegelésével megalapozottan következtetett arra is az elsőfokú bíróság, hogy a felperes terhére a tervezéssel kapcsolatban hibás teljesítés nem állapítható meg, továbbá a 198.850 forint és a 248.659 forint elszámolása - a felek megállapodása szerint - a végelszámoláskor történik, így a beszámítási kifogás megalapozatlan.

Mindezekre tekintettel a perbeli szolgáltatás igazolt teljesítése folytán a felperes a részszámlával érvényesített vállalkozói díj és tőkésített kamat megfizetésére jogszerűen tarthat igényt, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét - lényegében helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperest a Pp. 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes másodfokú perköltségének megfizetésére, amely a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) bekezdése szerint megállapított, általános forgalmi adót is tartalmazó ügyvédi munkadíjat foglalja magában.

Budapest, 2007. október 9.

. Bánki Horváth Mária s. k.,

a tanács elnöke

. Rédei Anna s. k.,
előadó bíró

Levek Istvánné dr. s. k.,
bíró